

det kan man gøre permanent. For så vidt angår dem, som har nogle midlertidige funktionsnedsættelser f.eks. af psykisk art, synes jeg da bestemt, at vi skal se på, om man kunne lave nogle tilsvarende forsøg for at se, om der er nogle lignende tiltag man kan gøre, som kan have en positiv effekt, måske kan få dem hurtigere tilbage på arbejdsmarkedet og måske også på den måde bidrage til, at de overkommer den funktionsnedsættelse, som de har.

Jeg hørte, hr. Jørgen Arbo-Bæhr før nævnte f.eks. folk med en midlertidig angstneurose. Den kunne man måske netop hjælpe dem over ved at få dem ind på arbejdsmarkedet igen, således at de overvinder den neurose, de har fået. Det kunne også være andre lidelser af tilsvarende karakter, men det sidste kræver nogle ...

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Lars Barfoed (KF):

Undskyld.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Bare ganske kort: Jeg synes jo, at hr. Lars Barfoed på glimrende vis argumenterer for, hvorfor også mennesker med en midlertidig funktionsnedsættelse skal med i lovforslaget. Så jeg glæder mig meget til udvalgsbehandlingen og til, at vi får udvidet kredsen og også får dem med.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Ja, nu skal det jo ikke blive alt for kedeligt, det her. Det er det jo, hvis De Konservative og Enhedslisten først bliver alt for enige, så bliver debatterne i Folketingssalen nok enormt kedsommelige.

Så jeg vil godt sige: Vi er jo ikke helt enige om det der, for jeg taler jo ikke om nu og her at integrere det i lovforslaget, fordi lovforslaget baserer sig på forsøg, undersøgelser, der er gjort, hvorudfra vi nu kan gøre en ordning permanent. Men jeg siger, at vi jo er meget parate til at se på, om man på tilsvarende måde kunne arbejde sig frem til, at også dem med nogle midlertidige funktionsnedsættelser kunne blive omfattet af tilsvarende ordninger. Men der må vi jo først lære, om det nu er den rigtige måde at gøre det på, eller om det er nogle andre ordninger, der skal til for den gruppe. Men det er vi fra konservativ side absolut parat til at se på.

Formanden:

Tak til hr. Lars Barfoed. Så er det fru Elisabeth Geday som ordfører.

Elisabeth Geday (RV):

I dag er der ca. 3.500 blinde og døve og ordblind danskere, som kan få hjælp på deres arbejdsplads ved at have en personlig assistent. Der er jo for de her fysisk handicappede mennesker typisk tale om ren praktisk hjælp, som de kan få af en kollega på arbejdspladsen eller en person, som er ansat til at være deres assistent.

Det forslag, vi sidder med her, udvider jo så kredsen af personer, som har mulighed for at få sådan en personlig assistent, til også at omfatte mennesker med et varigt psykisk handicap, f.eks. mennesker med en hjerneskade, en sindslidelse eller mennesker, som er udviklingshæmmede.

Der er ingen tvivl om, at et forslag som det her, som jo altså betyder, at flere mennesker kan få hjælp til enten at vinde fodfæste eller fastholde et fodfæste på arbejdsmarkedet, er et forslag, som Det Radikale Venstre vil støtte. Det vil vi også, alene af den grund at det er et forslag, som er aftalt i gruppen af forligspartier bag satspuljen, som også finansierer udvidelsen af målgruppen med ca. 20 mio. kr. i de kommende år.

Jeg har også læst høringssvarene til det her lovforslag og har jo noteret mig, at bl.a. Landsforeningen af Psykiatribrugere kritiserer forslaget for ikke også at give eksempelvis deprimerede eller mennesker med en angstneurose mulighed for at få en personlig assistent til at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Og det er da helt sikkert, at i det omfang, man kan forestille sig, at flere mennesker ved hjælp af en personlig assistent eller en anden form for mentorordning kunne bevare eller få et fodfæste på arbejdsmarkedet, så synes jeg da, det er noget af det, vi bør og skal undersøge.

KL 13.40

Vi skal bare være opmærksomme på, at den her ordning, som vi laver i dag, betyder, at vi giver mennesker en mulighed for en varig personlig assistent, fordi de handicap, der er omtalt, altså blindhed, ordblindhed, det at være udviklingshæmmede eller det at have en hjerneskade, er en permanent tilstand, altså et regulært handicap.

Så der er tale om, at vi her giver mennesker muligheden for i al den tid, de befinder sig på arbejdsmarkedet, at have en personlig assistent, og derfor er der en vis logik i, at man afgrænser